

Zaak T-201/04 R

Microsoft Corp. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Procedure in kort geding — Artikel 82 EG”

Beschikking van de president van het Gerecht van 22 december 2004 II - 4470

Samenvatting van de beschikking

- 1. Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — „Fumus boni juris” — Spoedeisendheid — Cumulatief — Afweging van alle betrokken belangen — Beoordelingsvrijheid van rechter in kort geding
(Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)*

2. *Kort geding — Beschikkingen in kort geding — Motiveringsplicht — Grenzen (Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 107, lid 1)*
3. *Kort geding — Vormvereisten — Indiening van verzoeken — Uiteenzetting van wezenlijke elementen feitelijk en rechtens in tekst zelf van verzoek in kort geding en in documenten in bijlage — Algemene verwijzing naar bijlage waarin bijzonderheden van betoog zijn opgenomen — Ontoelaatbaarheid (Praktische aanwijzingen voor de partijen, punt VII, leden 1 en 2)*
4. *Kort geding — Overlegging tijdens procedure, in antwoord op argumenten van andere partij, van documenten die dateren van voor indiening van verzoek in kort geding — Toelaatbaarheid*
5. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Bewijslast*
6. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Verplichting voor onderneming om licenties voor haar intellectuele-eigendomsrechten te verlenen — Beoordeling van geval tot geval*
7. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Ernstige en onherstelbare schade — Verplichting voor onderneming om geheime informatie bekend te maken — Ontbreken van ernstige schade op zich — Bewijslast rustend op betrokken onderneming*
8. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Financiële schade*
9. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Verplichting voor onderneming met machtspositie om haar commercieel beleid te wijzigen — Ontoereikendheid (Art. 82 EG)*
10. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Onomkeerbare ontwikkeling van marktomstandigheden — Daaronder begrepen*

11. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Afwijzing van verzoek — Mogelijkheid om ander verzoek in te dienen — Voorwaarde — Nieuwe feiten*
(Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 109)
12. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Financiële schade*
13. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade voor verzoeker*
14. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Ernstige en onherstelbare schade — Aantasting van intellectuele-eigendomsrechten — Beoordeling in concreto*

1. Volgens artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht moet een verzoek in kort geding een duidelijke omschrijving bevatten van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter van het verzoek blijkt, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt (*fumus boni juris*). Deze voorwaarden zijn cumulatief, zodat een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging moet worden afgewezen, wanneer aan één ervan niet is voldaan. De kortgedingrechter weegt in voorkomend geval tevens de betrokken belangen tegen elkaar af. In het kader van dit algemene onderzoek moet de kortgedingrechter gebruik maken van de ruime beoordelingsvrijheid waarover hij beschikt, om te bepalen hoe deze verschillende voorwaarden moeten worden onderzocht met inachtneming van de bijzonderheden van elk betrokken geval.

(cf. punten 71-72)
2. De kortgedingrechter hoeft niet uitdrukkelijk te antwoorden op alle in de loop van het kort geding besproken rechtsvragen en feitelijke vragen. Het volstaat dat de door de kortgedingrechter in aanmerking genomen redenen, gelet op de omstandigheden van de zaak, zijn beschikking naar behoren rechtvaardigen en het Hof in staat stellen zijn rechterlijke controle uit te oefenen.

(cf. punt 73)
3. Ingevolge punt VII, lid 1, van de door het Gerecht vastgestelde Praktische aanwijzingen voor de partijen moet een verzoek in kort ding een begrijpelijk geheel vormen waarvoor het verzoekschrift in de hoofdzak niet behoeft te worden geraadpleegd. Hieruit volgt dat de gegrondheid van een dergelijk verzoek alleen kan worden beoordeeld aan de hand van de gegevens, feitelijk en

rechten, zoals die naar voren komen uit de tekst van het verzoek in kort geding zelf en de bijlagen bij dat verzoek die bedoeld zijn om de inhoud ervan toe te lichten. Weliswaar kan daaruit niet worden geconcludeerd dat elke bewering die is gebaseerd op een stuk dat niet bij het verzoek in kort geding is gevoegd, bij de behandeling noodzakelijkerwijs buiten beschouwing dient te worden gelaten, maar er is van uit te gaan dat een dergelijke bewering niet is bewezen indien de andere partij bij het geding of een interveniënt aan de zijde van die andere partij ze betwist. Hoewel een verzoekschrift op bepaalde punten kan worden ondersteund en aangevuld door verwijzingen naar bepaalde passages van de bijlagen, kan een algemene verwijzing naar andere schriftelijke stukken, ook wanneer deze bij het verzoek in kort geding zijn gevoegd, het ontbreken van de essentiële gegevens in dat verzoekschrift niet goedmaken. De regel van punt VII, lid 2, van de Praktische aanwijzingen, die vereist dat de middelen feitelijk en rechtens waarop het beroep in de hoofdzaak is gebaseerd en op grond waarvan dit beroep aanvaankelijk gegrond voorkomt, uiterst kort en bondig worden beschreven, zou niet worden nageleefd indien hij aldus werd uitgelegd dat een algemene verwijzing naar een bijlage, waarin de bijzonderheden van het betoog zijn opgenomen, is toegestaan.

(cf. punten 86-88, 97)

worden gemaakt dat zij stukken slechts tijdens de procedure heeft overgelegd, wanneer die stukken bedoeld waren tot staving van haar opmerkingen in antwoord op argumenten die de tegenpartij of de interveniënten in hun memories hebben aangevoerd, waarbij het in dat opzicht van weinig belang is dat de bijlage van een eerdere datum is dan de indiening van het verzoek in kort geding of dat de bijlage identiek aan of vergelijkbaar is met een bijlage bij het verzoekschrift in de hoofdzaak.

(cf. punt 93)

5. Bij de beoordeling van de spoedeisendheid van een verzoek in kort geding geldt als maatstaf, of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt. Die partij moet het bewijs leveren dat zij niet op de uitspraak in de hoofdzaak kan wachten zonder ernstige en onherstelbare schade te lijden. De gestelde schade dient zeker te zijn, of ten minste voldoende waarschijnlijk, met dien verstande dat de verzoeker gehouden blijft de feiten te bewijzen waarop hij zijn verwachting van die schade baseert.

4. In het kader van een kortgedingprocedure kan een partij niet het verwijt

(cf. punten 240-241, 427)

6. De opvatting dat een inbreuk op de exclusiviteitsaanspraken van de houder van een intellectuele-eigendomsrecht op zichzelf en onafhankelijk van de bijzondere omstandigheden van elk geval ernstige en onherstelbare schade oplevert, zou in het geval van een verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging betekenen dat de voorwaarde van spoedeisendheid altijd is vervuld wanneer een onderneming door een beschikking van de Commissie wordt gedwongen licenties voor dergelijke rechten te verlenen. In die omstandigheden moet de kortgedingrechter dus onderzoeken of het feit dat de intellectuele-eigendomsrechten zullen zijn aangetast totdat uitspraken ten gronde is gedaan, gelet op de feiten van het geval, ernstige en onherstelbare schade kan veroorzaken die de loutere inbreuk op de exclusiviteitsaanspraken van de houder van de betrokken rechten te boven gaat.

(cf. punten 248, 250-251)
7. Onbetwistbaar is dat kennis van informatie die tot dan toe — hetzij vanwege een intellectuele-eigendomsrecht, hetzij omdat het een bedrijfsgeheim is — geheim is gehouden, kan blijven bestaan wanneer die eenmaal is verkregen, dat een eventuele nietigverklaring van de beschikking van de Commissie waarbij de bekendmaking daarvan is gelast, de kennis van deze informatie niet uit geheugens zou kunnen verwijderen, en dat een schadevergoeding zeer moeilijk zou zijn, omdat het moeilijk is de waarde van de kennisoverdracht te becijferen. Het staat evenwel aan de onderneming die om opschorting van de tenuitvoerlegging van een dergelijke beschikking verzoekt, om het bewijs te leveren van de onherstelbare schade die zij zou kunnen lijden door het enkele feit dat derden kennis hebben van gegevens die zij bekend heeft gemaakt, onderscheiden van de ontwikkelingen die het gevolg zijn van het gebruiken van die kennis. Voorts betekent de bekendmaking van tot dan toe geheim gehouden informatie niet noodzakelijkerwijs dat er sprake zal zijn van ernstige schade.

(cf. punten 253-254)
8. De ernst van de financiële schade die door een onderneming wordt gesteld tot staving van de spoedeisendheid van de voor de kortgedingrechter gevraagde opschorting van tenuitvoerlegging, moet worden afgemeten aan haar financiële macht.

(cf. punt 257)
9. In beginsel brengt elke beschikking die krachtens artikel 82 EG wordt vastgesteld en een dominante onderneming verplicht een eind te maken aan misbruik, noodzakelijkerwijs een verandering mee van het commerciële beleid van die onderneming. De aan een onderneming opgelegde verplichting om haar gedragswijze te veranderen kan op zichzelf dus niet worden geacht ernstige en

onherstelbare schade te zijn, tenzij men vindt dat altijd aan het vereiste van spoedeisendheid is voldaan, wanneer de beschikking waarvan om opschorting wordt verzocht, de staking van een onrechtmatige gedraging gelast. Wanneer een verzoeker zich beroept op aantasting van zijn commerciële vrijheid ten bewijze van de spoedeisendheid van de door hem gevraagde voorlopige maatregel, moet hij aantonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem zal dwingen bepaalde essentiële elementen van zijn commerciële beleid te wijzigen en dat de gevolgen van de tenuitvoerlegging van die handeling hem, zelfs nadat in zijn voordeel uitspraak ten gronde is gedaan, zullen beletten zijn oorspronkelijke commerciële beleid te hernemen, of dat die gevolgen hem een andere soort ernstige en onherstelbare schade zullen toebrengen, waarbij eraan moet worden herinnerd dat de gestelde schade in het licht van de omstandigheden van elk geval moet worden beoordeeld. Het staat dus aan de kortgedingrechter de gevolgen van de aantasting van de vrijheid van de ondernemingen om hun commerciële beleid te bepalen, te beoordelen tegen de achtergrond van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de handeling.

(cf. punten 291-293, 409)

10. Het is niet uitgesloten dat de bekendmaking van de informatie inzake compatibiliteit van een product met de producten van concurrenten, waartoe een onderneming met een machtspositie door een beschikking van de Commissie is gedwongen, de marktomstandigheden zodanig wijzigd dat die onderneming niet

alleen marktaandeel verliest, maar bovendien in geval van nietigverklaring van de beschikking het verloren marktaandeel niet terug zou kunnen winnen, zodat een dergelijke verplichting zou kunnen worden beschouwd als ernstige en onherstelbare schade op grond waarvan de betrokkene bij wege van voorlopige maatregelen om opschorting van de tenuitvoerlegging van bedoelde beschikking zou kunnen verzoeken. Het staat evenwel aan de betrokken onderneming alle nuttige feitelijke elementen tot staving van haar betoog aan te voeren, inzonderheid door het bewijs te leveren dat er belemmeringen zijn die haar zouden verhinderen een aanzienlijk gedeelte terug te winnen van het marktaandeel dat zij als gevolg van de corrigerende maatregel had kunnen verliezen.

(cf. punt 319)

11. Volgens artikel 109 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht belet de afwijzing van een verzoek tot verkrijging van een voorlopige maatregel geenszins dat de verzoeker andermaal een verzoek indient op grond van nieuwe feiten. In het onderhavige geval kan niet worden uitgesloten dat voortdurende onenigheid over de manier waarop de litigieuze beschikking ten uitvoer wordt gelegd, zou kunnen worden beschouwd als een „nieuw feit”.

(cf. punt 325)

12. Schade die voor de verzoekende partij hoofdzakelijk hierin bestaat dat zij extra ontwikkelingskosten moet maken, zodat het bij ontbreken van bewijs van het tegendeel om schade van financiële aard gaat, is behoudens in uitzonderlijke omstandigheden geen onherstelbare schade.

dens indien wordt aangetoond dat bedoelde schade zelf schade zou teweegbrengen voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt.

(cf. punt 416)

(cf. punten 413, 435)

13. De spoedeisendheid van een verzoek in kort geding moet worden beoordeeld uit het oogpunt van de vraag of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt. Voor zover schade aan derden zou kunnen worden veroorzaakt, kan zij derhalve niet in aanmerking worden genomen uit hoofde van de spoedeisendheid, behou-

14. Het enkele feit dat een beschikking van de Commissie in zekere mate ongunstige invloed kan hebben op intellectuele-eigendomsrechten, is bij gebreke van preciseringen in tegenovergestelde zin onvoldoende om te concluderen dat er ernstige en onherstelbare schade is, ten minste indien de concrete gevolgen van die inbreuk buiten beschouwing worden gelaten.

(cf. punt 473)